

G. 1919. je predloženo kongregaciji sv. oficija kao crkvenom sudištu ovo pitanje: »Da li se nauka, koju danas nazivlju *teosofičkom*, može složiti s katoličkom naukom; pa stoga da li je dozvoljeno napisati se u teosofička društva, prisustvovati njihovim sastancima te čitati njihove knjige, časopise, novine, spise? O tome je spomenuta kongregacija vijećala 16. jula i odgovorila negativno na sva pitanja. (Cfr. Acta apostolicae Sedis 1919, str. 317).

A. A.

SKAUTIZAM.

Sir Robert Baden-Powel, engleski general, pozvao je kao osnivač skaute svez svijeta na kongres (jamboree) u London za 31. jula do 8. aug. 1920. I na njegov glas odazvaše se skauti, te je London — taj veliki grad vrvio tih dana mladim skautima. Računa se, da ih je bilo do 500.000 i to u raznim bojama. Veselje je bilo neopisivo. Osnivač je na taj prizor kazao: »Savez je naroda tu! Nešto pred 10 godina rekoh, da će iza 20 godina biti do 500.000 mladih skauta. No to se eto ispunilo i prije uza sav dugi rat«. To je veliki uspjeh.

Tu je uistinu novo pokoljenje. Ta je mladež puna žara i oduševljenja, pa je uspjeh morao nadoći. I jako je to oduševljenje, kako se vidi i iz njihove pjesme:

Nek brda jeknu, neka se pjesme ore!
Srdaca bratskih tu nam je dom.
Skautska srca ko oganj gore,
Trezna je glava, grudi ko grom!

Četnici mi smo mira i bratske sloge,
A čete naše predvodi rad!
Napred! jer treba preć staze mnoge,
Doline, brda, selo i grad.

Kliknimo gromko, jer nova rudi zora
Bratstva i sloge došo je čas!
Iz kolibica i sjajnih dvora
Idimo na rad, rad nam je spas.

Londonskom su kongresu učestvovali i katolički skauti raznih narodnosti. Slet je bio u velikom Richmond parku. Na tom je zemljištu javno pod vedrim nebom misio svećenik, koji je pratio francuske skaute. Tu je bila pjevana misa (prvi petak kolovoza), pa su pod

misom primili sv. pričest francuski, belgijski, irski, malteški i španjolski skauti i t. d., gotovo z svih zemalja (osim Njemačke i Austrije). Vrijedno je da se ovdje malo pozabavimo ovim mladim i jakim pokretom.

1. Postanak skautizma.

Sir se R. Baden-Powel brzo uvjerio, da nije dosta ako je vojnik, osobito izvidnik; točan, nego da mora biti samostalan i okretan. G. 1894. bio je oficir u 13. regimenti engleskih husara, pa odmah uvede u toj regimenti odio izvidnika i u tome svoje vojnike izvrsno podučiti, jer je sam imao izvanredni opažalački duh. I za tri godine premjestiše ga k 5. regimenti. I tu nastavi svoj sistem kod posebnog izvidničkog odjela. Sva svoja teoretska načela i praktična opažanja objelodani pod naslovom »Aids to Scouting« (Pomoć Skautizmu). Za južno-afričkog rata Powel je organizovao dječake u Mafckingu po skautskoj metodi. Tu se opazilo dvije stvari. Dječaci nauče brzo, dapače mogu po toj metodi da uzmu na se veću odgovornost nego li se prije i pomisliti moglo. Dječačke su čete bile malene, da učitelj uzmogne individualno djelovati na svakog dječaka; na čelu je čete bio jedan dječak i njegova je četa brojila 7 dječaka. (Powel je usvojio ta ista načela i za policiju u Južnoj Africi, i s uspjehom, g. 1902—03.). Duh odgovornosti i sloboda u natjecanju jako su djelovali na dječake i ovi razviše znatnu energiju volje i napetost duha. Odijelo je tih četnika bilo poput današnjih skauta. Dskora su uvedena i posebna odlikovanja.

R. Baden-Powel neprestano je proučavao u Africi pleme Zulu i Bushito u Japanu, te moderne sisteme Poundsa, Jahna, Smitha Seona, Thompson, Dan Bearda i drugih. G. 1908. objelodani priručnik »Scouting for Boys«. Lijepi je broj četa postojao već u Sjevernoj Americi prije nego li je Powel potpuno izdao ovo svoje djelo. On je namijenio ovaj svoj priručnik već postojećim »mladim četama« i »župnim četama«, ali se dskora ipak taj pokret razvi kao novi posebni pokret. Već g. 1910. — dakle jedva iza dvije godine opstanka — proširi se tako znatno ovaj pokret (123.939 upisanih), da se Powel odrekao vojske i stavio se na čelo novog pokreta. Dječaci i mladići oduševljeno se zaniješe za skautizmom, pa pred nama oživješe ideje starih vitezova, čarobnih jezera, zapuštenih gradina, logorovanje i sve što je skopčano s takovim životom postade ne prazna tlapnja, nego čin i djelo kod mladih ljudi. Time je svraćena pažnja i zaposlenost njihova za slobodna vremena na nešto dobra i idealna. Katolički su skauti uz to još nadodali ovome kršćanski idealizam i živu vjeru. Sir je Baden-Powel imao 1. kolovoza 1908. do 30 mladića u novoj organizaciji; 1. kolovoza 1920. već do 2 milijuna. Eto što može mladenačko oduševljenje!

Statistika skauta u svijetu početkom 1922.: Albanija 300, Amerika (uključeni su i katolički skauti) 523.600, Argentina 100.000, Austrija 1.800, Belgija B. P. 5.100 i katolički B. P. B. 3.300, Brazilija 2.500, Danska 5.700, Ekvador 2. 100, Egipat 8.000, Estonija 2.400, Finska 1.200, Francuska S. F. S. (državni) 5.200, katolički 4.300, protestanski 2.000, Grčka 15.200, Nizozemska 4.500, Italija katolički 10.000, neutralni 7.100, SHS 2.900, Letonska 10.000, Liberija 400, Luksenburg 500, Norveška 6.900, Peru 5.000, Poljska 32.000, Portugal 1000, Rumunjska 10.000, Španjolska 26. 700, Engleska (uključiv i katoličke) 312.000, Švicarska 3.600, Švedska 10.000, Čehoslovačka 18.000, Ugarska 15.800. Ukupno oko milijun i četvrt. Planinki ima također oko milijun. Dakle svega ima preko 2 milijuna.

2. Temeljna pravila skautizma.

Ustav je saveza izvidnika i planinki (Jugoslav boy scouts association) objelodanjen u beogradskom »Izvidniku« br. 27 g. 1923. Po tom ustavu znak je za izvidnike i brđane krinov (liljanov) cvijet, u čijoj se sredini nalazi državni grb a na listovima sa strane petokraka zvijezda, a ispod nje jedna traka s natpisom u ćirilici i latinici: »Budi spreman«; planinke, stanarice i pčelice imaju trolist djeteline s natpisom: »Budi spremna«; znak je za vučiče vučja glava.

Zadatak je saveza, da iz omladine napravi korisne društvene članove, te ih zaštiti od loše okoline, spremi za život, te »propovijeda bratstvo i mir među ljudima«. Svaki član obećaje, da će ispunjavati svoje dužnosti prema Bogu, otadžbini i državnom poglavaru. Skaut ima deset zakona. No o tome će biti niže govora.

Ustrojstvo je: glavna skupština, sabor (svake druge godine), glavni stan. Ovaj zadnji vodi svu organizaciju i bira ga skupština. On sastoji iz starješine i 10 članova.

Skauti se dijele u: vučiče (poletarce) od 7—11 godine, izvidnike od 11—17. godine, brđane preko 17. god.; ženske se dijele u: pčelice 7—11 god., planinke 11—17. god., stanarice (vođe) starije od 17. godina.

Vod sačinjava 7 do 10 izvidnika. Svaki vod bira ime jedne životinje (od određenih u knjizi skautâ) i nosi određenu boju. Vodna zastava sastoji iz jednog trougla. Kao međusobni znak dozivanja podržava se krik životinje vođa. Dva ili više vodova sačinjavaju četv. Četa ima svoju zastavu s brojem čete i stijega.

Stepeni su: pripravnik (III. red), izvidnik (II. red), te prvi red. Za svaki red postoje propisi o nužnom znanju. Uz to skautizam ima i svoja vještastva.

Tri ili više stjegova obrazuju župu.

Odlikovanja su: pohvala, odlikovanja za izvidničke zasluge, odlikovanja za hrabrost: Prvo je usmeno ili pismeno, drugih ima

tri (hrastova grančica, vijenac i križ), treći dva odlikovanja (srebrni orden sv. Jurja i zlatni orden sv. J.).

3. Dobra i loša strana skautizma.

Što da kažemo o skautizmu?

Skautizam ima u sebi ove dobre stvari:

U njem je *konservativni* duh; on prihvaća dužnosti prema Bogu, otadžbini, društvu, obitelji, učiteljima; prihvaća tradiciju. Skaut dakle zabacuje socijalističke nazore, zadovoljan je sa svojim položajem, nije nezadovoljnik ni propalica. To mu dakako ne priječi da poradi na napretku, jer se i skautizam razvija, ali ne priznaje, da je prvi uvjet napretka sve pobacati na zemlju i s njom izravnati (J. Sevin, Etudes, 20 jula 1923).

Druga je dobra stvar u skautizmu — *altruizam*. Skaut hoće da svakome pomogne, da živi regbi za drugoga, i to nesamo za članove svoje čete, nego i za sve ljude; da im svugdje, i uz pogibeli života, pomogne i u najtežim prilikama. I to nije samo na riječi, nego su skauti pokazali i živim primjerom zasvjedočili, kako se to vidi u stupcima njihovih službenih glasila. Ovo je vrlo dobra stvar u naše egoističko doba i u vijeku individualizma.

Treća je dobra stvar u skauta — *veselje*. Tko je i malo imao posla s mladeži, odmah je mogao vidjeti, da pokvarena mladež ne zna i ne može biti vesela, iskreno i trajno radosna. I to je veselje kod skauta skupno i svojina pojedinca i zajednice, pa je zato nekako i priljepčivo; i nehotice pokazuje mladiću više sfere trajnog veselja.

Dobro je i to, što skautizam, kao i drugi mladenački pokreti, stavlja kao glavni cilj rada: lično usavršenje i uzgoj samoga sebe. To ističe i Foerster u svom nedavnom djelu »Jugendseele, Jugendbewegung, Jugendziel«.

Ogledajmo i loše strane.

Pedagoška su načela skautizma po sebi zdrava. No u primjeni na život, može u njemu biti više pogriješaka nego li u kome drugome sistemu. Tu mladić može lako steći uvjerenje o nepotrebi svake kontrole, pa se lako previše pouzdava u se i svoju slobodu. To je zlo. Isto je tako pogriješno, ako tko misli, da je kretanje po šumama i poljima glavni faktor, koji stvara čovječji karakter. To je materijaliziranje čovječjeg života.

Uopće se malo važnosti polaže na mutarnji vjerski duh, jer je ogromni dio skautskih organizacija neutralan glede vjere. Tu ne može izostati žalosna posljedica, da će ta mladež lako sa sebe i doskora zbaciti skautske dužnosti ili ih se barem neće držati, kako se brzo za skautizam i oduševila. Tu je pogibeli, da stablo brzo propadne i dovrši svoj vijek, ako je brzo i visoko uzraslo. Quod cito crescit, citius decrescit (što brzo uzraste, brže i pogine).

Loše je u skautizmu i ono glede čistoće. Tu se veli mladom skautu: »Budi čist u misli, riječi i djelu«. To je čisto lajički moral.

Goyau opaža k toj zapovijedi, da pred njom »mladić ostaje u strahu i nemoćan pred problemom seksualnog života, ako ga ne stavimo na religiozni temelj« (Une chevalerie, str. 6). Jednako sudi i M. Paul Bureau u svom djelu »L'indiscipline des moeurs«. Goyau preporuča stoga, neka se skautima dade religiozna snaga¹⁾ prema stihovima Lilya Burna, kojim on ilustrira jedan crtež »The Pathfinder«. Tu Krist drži ruku na ramenu jednog skauta i govori mu k sreću: »Digni, sinko, svoje oči. Osloni se na me, da vidiš svoj put. Pruži svoju ruku, sinko, da upoznaš ovaj put. Drži se uspravno, mirno sve dok ja zapovijedam. Ja sam skautski učitelj, Božja prisutnost, vazda pokraj tebe, ma što se dogodilo«.

Kod skautske je metode pogibelj barem kako je sada u SHS, da odgoj postane nekako vojnički i mekanički. Uz to mladiće i djevojke otuđuje od obitelji, jer su dugo izvan nje po skautskim pravilima (osobito za logorovanja). Uz to od ženskih lako da napravi muškarake, koje zapuštaju dom i svoje kućne dužnosti²⁾.

Ove nedostatke uviđa i Powel, te vruće želi i radi na tome, da skautizam što uže sraste s kršćanstvom; neprestano se muči, da dobije za skaute što bolje učitelje. Teško je kazati, da li će u ovoj zadnjoj tački i uspjeti, jer bi trebalo da su ti učitelji sasama religiozni i inteligentni. Tih je malo a atmosfera je u javnom životu sve drugo nego li religiozna, pa nema izgleda, da će se broj dobrih pedagoga kod skauta tako brzo povećati. Svaka je organizacija onakova, kakov je onaj čovjek, koji je vodi i na nju upliviše.

Već se sada opaža, da u mnogim mjestima skautizam ne odgovara svome cilju; on je lijepo, možda esotično, društvo parade, koje se svim sportima bavi, a najmanje skautizmom. No to ne opravdava, da loše sudimo o skautizmu, jer se to daje i mora popraviti. Isto tako ne smijemo pripisati u grijeh skautizmu, ako koja skautska organizacija polaže naslov skauta iznad kršćanstva i uči da je važnije biti skaut nego li kršćanin. To nije cilj skautizma, da naturalizira život kršćanina. Stoga valja tu pozvati na red, ne skautizam kao takov, nego učitelja, koji vodi konkretnu skautsku organizaciju. Uostalom je još cijeli skautizam u evoluciji.

O katoličkom je skautizmu napisao Georges Goyau, član francuske akademije, krasnih i pohvalnih riječi 25. siječnja 1921. u pariškom »Correspondantu« pod naslovom »Une chevalerie — le scoutisme catholique«. On veli izmed ostalog: »I što se tiče istog skautizma, on je, u svojoj biti, jedna stara kršćanska ideja, kći sredovječnog katolicizma. Zašto ne bi katolička Francuska dvadesetog vijeka prihvatila ovu pojavu i pružila pomoć onima, koji hoće da je uskrise? Skautizam može da postane sredstvo moralne formacije i moralne reformacije, kakovo je bilo sredovječno viteštvo; pa i vjera, koja je stvorila bila duh viteštva, poči će za vlastitim predajama i oplodit će duh skautizma.

Il écoute partout si l'on crie au secours.
(Svugdje se prisluškuje, da li tko ne vapi za pomoć)

Ovim je divnim stihom označio Viktor Hugo kršćansko viteštvo, a Leon je Gautier, povodeći se za starim junačkim pjesmama, sastavio neke vrsti dekalog kršćanskog viteza, koji nije drugi nego li sinajski dekalog, oživotvoren u socijalnom životu pomoću požrtvornosti ljudske duše.

U Anversu su bile g. 1920. olimpijske igre. Tom je zgodom kazao kardinal Mercier: »Ako hoćemo, da atletizam ne bude prijevod brutalne, bahate, nietzscheove misli o životu, onda to treba da bude i vi morate htjeti da to bude, djelo socijalnog odgoja prema nakani prosvjetljenih naroda«. Ovo isto vrijedi za katoličke skaute; za katolike nema drugog niti smije biti drugog skautizma do li katoličkog s katoličkim ciljem i po katoličkim načelima našeg katoličkog odgoja.

4. Skautizam i katolici.

Pred sobom imam pravila, glasila i nekoje brošure o katoličkom skautizmu u Italiji i Francuskoj, pa ćemo vidjeti koje stanovište zauzimaju ove dvije zemlje prema skautizmu.

U Italiji prema brošuri »Direttive«, koju je izdala »Associazione scoutistica cattolica italiana« cijela je ta katolička organizacija podijeljena na mjesne, pokrajinske i regionalne; nad svima je vrhovna uprava u Rimu. Ova imade 11 članova, a od tih je jedan središnji crkveni odaslanik (koga izabire svake godine vrhovna crkvena vlast u Rimu). Ovaj crkveni odaslanik sudjeluje u svem radu uprave, te nadzire rad svih crkvenih odaslanika regionalnih, pokrajinskih i mjesnih, brine se za vjerski život i pravac skautskih organizacija, a i za ispite iz vjeronauka. Mjesni i pokrajinski crkveni odaslanici moraju svaki treći mjesec slati izvještaj o vjerskim činima i duhu i to odaslaniku u regionalnom vijeću. Pojedini crkveni odaslanici ocjenjuju skaute svog odijeljenja sedmično školskim ocjenama u religioznosti (kako pohađaju vjerske čine i koliko napreduju u vjerskoj pouci. Tu je do 10 ocjena).

Skauti polazu ovo obećanje (ne zakletvu): Obećajem na svoje poštenje, da ću što bolje 1. vršiti svoju dužnost prema Bogu i prema domovini; 2. pomagati i druge u svakoj zgodi; 3. vršiti zakon skauta (U Italiji se kat. skauti zovu »esploratori«). Prva je misao tog obećanja odnosi na Boga i na dužnosti prema Bogu, koje uključuju vršenje njegovih zapovijedi i po tome pravo ponašanje svakog čovjeka. To vršenje Božjih zapovijedi znači biti savršeni sin, zaručnik, otac, član društva i države. Najveći je dio skauta postavio dužnosti prema Bogu za temelj obećanja; samo ih je malo iskrivilo

ovu prvotnu pravu ustanovu i učinilo iz nje areligioznu, neutralnu ustanovu. To je na štetu ovog pokreta. I u Italiji su nekóji proglasili ovu areligioznost kao neophodno potrebnu poradi sloge u skautičkoj organizaciji, koju obilno pomaže javna vlast. Ova je areligioznost plod sektarskih protukršćanskih ciljeva i strasti. Ovaj će pravac doskora iščeznuti, jer ih je malo, koji ozbiljno misle da se može dobro odgojiti mladež bez pomoći vjerskog čuvstva. Mnogo će godina proći, dokle i ti ovo uvide. Dotle se mi ne smijemo odreći svog programa i moramo i dalje raditi odijeljeno. U Engleskoj, Americi, dapače i u mješovitim skupinama (nekonfesionalnim) ne poznaju skauta bez vjere i vjerskih vježbi, te je poglavita dužnost učitelja da potiče diečake na sve dužnosti vjerske i to da im i omogući. To isto hoćemo i mi. I dužnosti su prema domovini odmah iza toga. Ljubav je prema domovini bez ljubavi prema Bogu nešto prisiljena, nešto umjetna bez temelja, utvara i prividnost; ljubav prema Bogu bez ljubavi prema domovini jest jednostavno idiotska apsurdnost, koju je izmislio zli duh«. (Sunto schematico per conferenze di propaganda scautistica).

Časopis je »L' esploratore« 31. 1. 1922. napisao članak o skautskom duhu. Tu veli: Skautizam je lijepi izum. Tko se njim bavi, oduševljava se sve više za nj. Ali bez skautskog je duha skautizam ništa i možda manje nego li ništa. Malo više malo manje skautski je duh duh kršćanstva, duh evanđelja.

Iz navedenog se vidi i to, da katolički skauti u Italiji imaju svoje časopise i glasila. U njima je mnoštvo opisa o skautskim izletima i radu. Ljeti idu ti mladići često u sela, da ondje pomognu seljacima pomoću svojih vršilačkih sprava urediti žetvu. Netom dođu u koje određeno mjesto, dignu šatore prema skautskim pravilima, a posebni šator za kapelu i svećenika, koji ide s njima. Oni svako jutro slušaju sv. misu i tu se pričeste. I talijanska vlada ide katoličkim skautima na ruku kao i drugim neutralnim skautima, te im prigodom takovih izleta daje badava prevoz.

Kakav je religiozni duh kod tih skauta, vidi se i iz njihova držanja prema sv. ocu. Tako u »L' esploratore« 28. 2. 1922. javlja G. Gianfranceschi, crkveni odaslanik središnje uprave u Rimu, da je sa svom upravom pohodio Pija XI. i prikazao mu molbe i pozdrave katoličkih skauta i veli: »Papa hoće da vam kažem, kako su mu mile molitve, koje se vrše za nj po svim dijelovima svijeta, ali osobito one, što ih mladež za nj moli, utješljive su njegovu srcu. Da vam pokaže, kako mu je ugodan vaš poklon, on vam ne samo zahvaljuje i od sveg vas srca blagosivlje, nego će se izričito za vas moliti, da Gospodin blagoslovi katoličke talijanske skaute«. Ti su skauti 21. 4. 1922. došli papi na poklon. Na pozdrav skauta odvrati papa: »Odgovorit ću svojoj nakani i želji svih vas, pa vas od srca blagosivam kao lijepo i brojno zastupstvo katoličkih skauta. Znamo što su skauti

učinili u interesu kršćanskog života, za obnovu kršćanske misli i osjećaja u svim manifestacijama privatnog i javnog života. Budite ono što kaže vaše ime; budite u privatnom životu, u životu obitelji, u životu mjesta. Jedan je pisac stare kršćanske dobe to isto kazao: *Christiane, esto quod diceris* (kršćanine, budi ono, što ti ime kaže); »istraživalac« (*esploratore*) znači potražiti, steći prvu vijest o mjestu. I Mojsija je, idući u obećanu zemlju, naprijed bio poslao istraživaoca. Tako prepostavljate cijelu vojsku, koja dolazi iza vas. Vi istražujete i pripremljate put, te će drugi sigurno stupati iza vaših koraka. Vaše svojstvo označuje, da morate biti prvi između prvih, pred svima.

Talijanski su katolički skauti sudjelovali g. 1922. i na međunarodnom skautskom kongresu u Parizu (22—30 jula).

Karakteristično je, da se ovi skauti have i misijskom idejom i radom. Kako? »L' esploratore« u 16. br. donosi ovaj program misijskog rada među skautima: 1. Svi se učlanimo u Nabožno djelo širenja vjere (*Pia Opera della propagazione della fede*); 2. pretplatiti organizacije na časopise raznih misija; 3. nabaviti knjige, koje napisahu misionari; 4. raspačavati misijske razglednice i marke; 5. izabrati jednu misiju barem za svaku organizaciju, te s njom stupiti u direktni saobraćaj, da tako upoznademo misijonare, njihov rad i potrebe, te i potražimo nužnu im pomoć. Primati i slati u zamjenu nekoje stvari (n. pr. naravne produkte dalekih zemalja, izradbe divljaka, marke, fotografije i t. d.); 6. za svoju organizaciju osnovati misijski muzej, dati lutriju u korist svoje misije; 7. imeinovati jednog skauta za misijsku sekciju.

U Francuskoj je slično organiziran katolički skaut. Kako postupaju vode i koje metode upotrebljavaju, nalazimo u brošuri »Les scouts de France. Federation nationale catholique. Principes, statuts, reglement Interieur«. Ti vode neće da njihovi skauti budu gimnastičko društvo, sportska grupa, učenički bataljon, grupa mladih »fićfirića«, niti škola; osobito se čuvaju vojničkog duha. I ako znadu njihovi skauti ići u povorci praviti neke skupne kretnje zaokretaje u hođu, to ne čine da defiliraju ili paradiraju, pa zato obilaze u malim skupinama i »istražuju«. Gimnastika i sport nemaju tu važne uloge kod skauta (str. 4—5). Na kapi imaju katolički znak — jerusalimski križ.

Katolički skaut daje ovo obećanje: »Tako mi moje časti obvezujem se, da ću pomoću Božjom služiti što bolje svom Bogu, Crkvi i domovini, te ću pomagati svog bližnjeg u svim okolnostima i vršiti ću skautski zakon«.

Francuski kat. skaut ima ova tri načela: »1. Skaut se ponosi svojom vjerom i njoj se podvrgava sav svoj život; 2. skaut je sin Francuske i dobar građanin; 3. skautova dužnost počinje s kućom«.

Molitva je kat. skauta: »Srce Isusovo, nauči me, da budem plemenit; da ti služim, kako zaslužuješ; da budem darežljiv; da se

borim bez obzira na rane; da djelujem i ne tražim odmora; da izgarim i ne tražim druge nagrade nego samo to, da znadem e vršim Tvoju svetu volju«. — Divne su molitve i kod svečanog primanja. To je skroz crkveni obred.

Vode su ovih skauta profesori, koji časnik u miru, tehničar ili inače naobraženi katolik; rijetko je učitelj ili voda (scout-master) svećenik. No svaka skupina imađe svog crkvenog odaslanika.

Svaki kat. skaut mora znati bitne kršćanske molitve, kako se krsti i adrese dvaju mjesnih svećenika (da ih znade naći u slučaju potrebe). Dužnost je crkv. odaslanika, da skaute svoje skupine dalje potiče i upućuje u vjerski praktični život⁹). Skauti kat. imaju svoje molitvenike i kat. pjesmarice. Za primanje, kao i za unapređivanje imaju posebni ceremonijal (Cfr. Pour devenir scout de France, str. 84—87).

Za kat. francuske je skaute o. Sevin D. I. sastavio i posebna razmatranja »Meditations scoutes sur l'evangile«.

Kako da gleda skaut u prirodu? Na to nam odgovara brošura već spomenuta »Pour devenir«: »Ljubi prirodu, ne kao koju osobu ili koji dio božanstva, nego kao djelo Božje, kome je ona hram. Bog je onaj, koji daje opstanak zvijezdama, brdima, moru; On daje, da cvijeće cvjeta i životinjama daje njihov čudnovati nagon. Priznaj začetnika ove veličine i ove divote. — Ljubi i divi se biljkama, stablima, šumama. Ne uništavaj ih pod izlikom, da polje nije osobno biće. — Ljubi životinje, ne kao nižu braću, nego kao nijeme sluge, a o njihovoj češ uporabi morati položiti račun. Izbjegavaj smiješnu osjetljivost i ludu zloću. Ne ubijaj nego uistinu škodljive životinje i potrebne za hranu. Čuvaj se brutalnosti i okrutnosti i naprama njima«. (str. 30—31) — O čistoći preporučuje: »Ne zadovolji se samo s vanjskim dostojanstvom. Bdi nad svojim mislima, pogledima, čitanjem. Bježi i od prividnog zla. Budi dakle čist i bori se a) protiv napasti, koje dolaze dan za danom; b) protiv svake vragolije nečiste; c) protiv slabosti: nema čistoće bez molitve, sv. pričesti, često dapače bez dnevne sv. pričesti i bez pobožnosti spram sv. Djevice, pobožnosti muževne i koja nije monopol djevojaka. Ovo je pravilo ključ svih drugih, jer bez čistoće nema ništa«.

Kad su u župi Saint-Honoré-d'Eylau (Pariz) g. 1916. osnovani »Entraîneurs catholiques«, onda dobiše ovih 9 zapovijedi: 1. Nijedan dan bez molitve; 2. u nedjelju, što bio ili ma što činio, najprije prisustvuj misi i moli iskreno; 3. ne laži nikada; budi lojalan i iskren u svojim činima i riječima, te djeluj tako da primaš na se odgovornost; 4. ne stidi se niti skrivaj ono što si, nego budi ponosan; 5. pokoravaj se, da se naučiš služiti; 6. radi kao dobar vojnik Kristov, Crkve i Francuske; kad što jednom od tebe zatraže, treba da si spreman; 7. budi korektan i pristojan u riječima; ne priznaj, da je eleganca ili uslužnost, ako nešto nije čisto; 8. budi razborit, ali vje-

ran i ustrajan u svojim obvezama i prijateljstvima; čuvaj tajnu; 9. kršćanska je čast dati i služiti po primjeru svog Učitelja: budi dobar i poslušan svima, osobito siromasima. — Uz ove zapovijedi dobiše i ove naputke: dnevno čitaj nešto nabožna, pohađaj Svetoostajstvo, moli se bl. Djevici i napravi koji dobri čin; uz to barem mjesečno pristupi k sv. sakramentima, poduči se u vjeri.

Katolički skauti izdavaju i mjesečnik »Le Chef«. Taj časopis donosi krasne molitve, koje mole skauti skupa, kad su na izletu u logorima (br. 4., jun. 1922).

Iz svega se vidi, kako dubokom religioznošću odiše organizacija katoličkih skauta u Francuskoj kao i u Italiji. To je i razlog, da je pariški kardinal Dubois 17. 1. 1921. u pismu kanoniku Cornette (glavnom crkvenom odaslaniku u nacionalnoj kat. federaciji) blagoslovio ove skaute i preuzeo na se pokroviteljstvo. Jednako je i papa 30. 3. 1922. odobrio rad ovih skauta. (Cfr. J. Sevin, Le scoutisme, str. 330—331).

U Francuskoj postoji i organizacija protestanskih skauta. I oni su se povelj za katoličkim organizacijama i staviše se sasna na stanište konfesijonalne organizacije.

Katolički su skauti g. 1920. osnovali posebni savez sa sjelom u Parizu (XVI, rue St. Didier 51) i duša mu je spomenuti kanonik M. Cornette. Pokroviteljstvo vrši nad svom tom katoličkom organizacijom odlični odbor, u kome su i L. Grandmaison D. I., akademici Bazin i Goyau.

U Americi odavna postoji posebna organizacija katoličkih skauta. Kardinal je Gasparri pismom od 7. oktobra 1919. kardinalu Gibbonsu to odobrio i pohvalio (Cfr. Scouting under catholic leadership, str. 3.). I u Engleskoj su katolički skauti posebno za se organizirani kao i američki; pokroviteljstvo ima kardinal Bourne. Ovaj je kardinal pisao u augustu 1920. francuskim skautima: »Ja molim Boga, da blagoslovi obilno katoličke francuske skaute i da ih spoji u međusobnom prijateljstvu s engleskim drugovima«.

G. 1920. prigodom međunarodnog skautskog kongresa u Londonu nađoše se ondje brojni odaslanici iz svih katoličkih zemalja. Tom zgodom sastaviše savez katoličkih skauta odaslanici iz Italije, Francuske i Belgije⁶). Predsjednik je tog međunarodnog saveza conte Carpegna, šef talijanskih skauta; tajnik je Sir Hubert Martin, jer je sjedište u Londonu. Papa je Benedikt XV. odobrio ovaj savez, pa je zastupnik kod sv. Stolice Mgr. Tiberghien. Ovaj savez nema direktne vlasti nad nacionalnim skautskim organizacijama; on samo pomaže izmjenu misli glede zajedničkih interesa, moralnih i vjerskih, pa hoće da provede bratsku vezu izmed svih katoličkih skauta na svijetu. Tko se želi priključiti tom savezu pošalje samo svoja pravila i zamoli za to tajnika u Londonu. Odaslanici su izabrali London za središte, jer je to matica uopće skautizma i jer katolici engleski

najprije prihvatiše skautizam i osnovaše ga na svojem konfesijonalnom temelju.

Koji je odnošaj katoličkih skauta prema međunarodnoj skautskoj organizaciji? Katolički skauti sudjeluju pri općim skautskim međunarodnim kongresima (jamboree). Dapače u vrhovnom međunarodnom odboru jest i kardinal Bourne i još nekoji katolici. Sam Powel vrlo cijeni katoličke skaute i g. 1920. reče javno kanoniku Cornettu, kad ga je ugledao na spomenutom sastanku u Londonu: »Veselim se, da imate skaute organizirane na vjerskom temelju. To je i moj temelj«. Kad je on isti g. 1919. proučavao izvještaje o skautskom pokretu po svem svijetu, uvidi da dobar dio tog pokreta imaju katolici u svojim rukama, reče da se veseli što je tako. Tako je to objavljeno u glasilu »Headquarters Gazette« (oktob. 1919. str. 182).

Kako se drži framašonerija prema skautskom pokretu? Nema li mnogo dodirnih tačaka izmed ovih dviju organizacija? Nijesu li i simbolički znakovi srodni s onim framašonerije? Istina je, da framašonerija stoji blizu skautizmu; dapače ima nekoliko framašona i u vrhovnoj međunarodnoj upravi, te u neutralnim organizacijama u Italiji, Francuskoj, Engleskoj, Americi i drugdje. Upravo su stoga katolici i po raznim zemljama i osnovali svoje konfesionalne skautske organizacije, da osujete framašunski upliv i monopol nad tako lijepom ustanovom.

Infiltracija je lože jednom ozbiljno bila zabrinula i talijanske katolike, pa se stoga vrhovna uprava obratila kardinalu Bournu. U njegovo je ime odgovorio njegov pomoćni biskup J. Butt. Pismo glasi: »Iza znatnog iskustva mogu kazati, da je sa katoličkog staništa skautistički pokret vrlo koristan za sve katolike u Engleskoj, koji su ga usvojili. Pravila su Središnjeg sjedišta engleskog divno prilagođena prema cilju i sasna nas brane protiv svakog lošeg ispada protiv vjere. Jednom riječju možemo upotrijebiti skautski pokret i okoristit se napokon svim onim, što skautizam pruža i to sasna mirno glede vjere i katoličkog života kod dječaka. — Ako ima katolika, koji su doživjeli neugodnosti (ja toga nijesam doživio), to je posljedica kršenja pravila, a Središnje će sjedište u Londonu to odmah osuditi, ako mu se to javi; ili se možda to dogodilo, jer se nije dobro pazilo na izbor vođa ili jer se nije isključivo same katolike organiziralo (konfesijonalno). Želim vam što veći uspjeh« (Lo scout. ital. 1921. br. 19).

5. Skautizam u SHS.

a) Statistika. Dosada su osnovane skautske organizacije u slijedećim mjestima: Banja Luka, Beograd, Bijelina, Bihać, Bjelovar, Brčko, Bos. Novi, Celje, Čačak, Derventa, Foča, Gacko, Gor. Milanovac, Ljubljana, Maribor, Mostar, Niš, Novi Sad, Ogulin, Osijek,

Pančevo, Peć, Piroć, Podgorica, Požarevac, Skoplje, Sarajevo, Split, St. Bečej, Sušak, Šibenik, Štip, Trbovlje, Tuzla, Valjevo, V. Bečkerek, Vlasenica, Zagreb. Ukupno dakle u 38 mjesta. Po broju članova najviše ih je u Sarajevu (225), Tuzli (222), i Skoplju (168). Skauta ima najviše u Tuzli (155), Sarajevu (140) i Mostaru (128). Planinki najviše ima u Tuzli (59), Osijeku (58) i Skoplju (48). Vučiča najviše ima u Sarajevu (40). Ukupno ima u SHS 2800 članova skautske organizacije.

6. 5. 1923. je bilo u SHS 2108 izvidnikâ, podijeljenih u 63 čete, 279 planinki u 12 četa, 84 vučiča u 4 čopora, 24 brdana, 87 voda i nastavnika (usp. Izvidnik, br. 28., 1923).

O stanju je izvijestio 6. 5. 1923. starijina Glavnog stana na vanrednoj skupštini skauta u SHS: »Pred godinu dana imali smo pet stjegova, koji su se bili prijavili Savezu. Danas imamo 37 i još 2—3, koja su u obrazovanju. Naš je pokret sedam puta porastao. Nekoliko je stjegova pokrenulo i svoje listove. Osječki stijeg »Skaut«, urednik Pakaci; »Banjalučki skaut«; u Tuzli »Budi sprman«; »Sarajevski skaut« i »Mali vuk« u Sarajevu.

Vlasti su skautskom pokretu mnogo pomagale. Tako nalazimo u tom izvještaju, da je skautskom savezu vojno ministarstvo podijelilo veliki broj šešira, koje danas nose izvidnici i planinke. Ministarstvo je saobraćaja dalo skautima popust na željeznicama. Kod vlade je posebni referent za skaute. Vidi se, da vlada posvećuje veliku brigu širenju skautizma. No i uprava se vojske interesira za skaute. Tako je Agapov na spomenutoj skupštini kazao, da je »potrebna veza sa vojnim ministarstvom i radi toga, jer skauti uče stvari, koje mogu koristiti vojsci i domovini, i da nam daju opremu, ako ne badava, a ono uz popust a isto i prostorije. Od ministarstva saobraćaja da se traži popust za vožnju na željeznici kao što ima Ferijalni savez, kao i pomoć od ministarstva narodnog zdravlja. Dalje izjavljuje, da je ministarstvo prosvjete preporučilo osnivanje skautizma u školama, a isto i pomoć vojske. (Izvidnik, 1923, br. 28).

b) Pravila. Savez je izvidnika i planinki osnovan 1911. i obnovljen 1920. U jednoj svojoj kolorednici veli taj savez otvoreno: »U pogledu vjere Savez je potpuno *neutralan*«. Osječki »Skaut« pjeva u čast ruskog profesora Agapovu:

Sa znakom krinova cveta
S tri prsta podignuta
Prolaze kraj tebe deca.
U horu čuje se himna
Sveopšeg Vaskrsenja.
Slušaj! . . . U ovoj himni
I himna Tvog je roda
I mog

I brata svakog.

Čuj, poju

»Jednakost, Bratstvo, Sloboda!« (Skaut, Osijek, br. 2)

I taj isti profesor kao stvaralac skautske ideologije u SHS piše otvoreno: »Skautizam vodi omladinu u šumu, na planine, na obalu mora ili rijeka, uči shvaćati ljepote prirode, daje joj mogućnosti živjeti u naručju prirode, kako je tražio Jean Rousseau. Skaut je svećenik velikog boga Sunca, ali on voli i umije čitati tajanstvenu i čarobnu knjigu zvijezdanog neba« (Skaut, Osijek, br. 2).

Osiječki »Skaut« u br. 3. veli: »Što se tiče vjere, ne podnosi nikakovo obrađivanje ili vezivanje u sistem, nije propovijednikom određene konfesije, niti određene moralke. Skautizam se posmatra i upoznaje sa svim onim, što se da i ne da razumom spoznati, t. j. sa sistemima filozofskim i vjerskim, ali ipak ne zna za drugu vjeru, do li vjeru humanosti, niti za drugu moralku, doli za zakone dobra, pravde i ljepote. Skautizam daje svojim pitomcima slobodu, da bi sami slobodno mogli riješiti (!) pitanje vjere, i da bi tako mogli doći do vlastite spoznaje, kojoj čovjek ne pristupa lako, nego tek poslije mnogih duševnih borbi i lutanja«.

Eto dakle što je temelj skautskom pokretu, kako ga šire službeni vaspitači naši po državnim školama, i to također među kršćanskom omladinom. To nije kršćanski odgoj, ako se tako postupa.

Među pravilima je ovaj o »zavjetu«: Svaki član saveza zavjetuje se na časnu riječ, da će ispunjavati svoju dužnost prema 1) Bogu, otadžbini i državnom poglavaru; 2) da će svakome pomagati, i 3) da će se upravljati po izvidničkim (skautskim) zakonima.

Skautski su zakoni: 1. Izvidnik govori uvijek istinu. 2. On je korian. 3. Voli bližnjeg i brat je svakome izvidniku. 4. Učtiv je. 5. Postupa lijepo sa životinjama. 6. Poslušan je. 7. Uvijek je radostan i dobre volje. 8. Radin je i štedljiv. 9. trijezan i ne puši duhan. 10. Izvidnik je čist u misli, riječi i djelu.

Ustrojstvo je u glavnom isto u SHS, kao drugdje. Tako i odijelo.

Skautizam se po SHS raširio iz Srbije. Ondje je osnovan g. 1911. kao četničko odijeljenje Saveza trezvene mladeži, a od g. 1917. kao odsjek Društva za zaštitu jugoslavenske djece u Bodenu, g. 1921. osnovan je konačno kao savez izvidnika i planinki. G. 1922. osnovano je u organizaciji novo odijeljenje »brdani« za mladiće iznad 17. godine.

c) Odnosaj skauta prema sokolstvu.

Beogradski je »Izvidnik« donio u br. siječnja 1923. ovu obavijest: »Na III. glavnoj skupštini jugoslav. Sokolskog saveza na dan 29. okt. 1922. god. u Zagrebu, bilo je riječi i o skautstvu i riješeno je, da sokolstvo stoji u prijateljskom odnosaju prema skautskoj organizaciji. Tako Sokolski glasnik br. 12. od 1922., str. 422. Nama je milo,

da je sokolski savez pravilno shvatio značaj skautizma i potrebu da budemo u prijateljskom odnošaju. — U Českoj, gdje je poniklo sokolstvo, razvija se danas skautizam vrlo naglo. I tamo stoji on u prijateljskoj vezi sa sokolima. Mnoge sokolske vode u isto su doba i vode skauta. Mi od svoje strane pokazivali smo uvijek najbolju volju za sporazuman rad. Naš Trebnik⁶⁾ bio je upravo namijenjen sokolskom naraštaju, jer je na saboru sokolskom u Novom Sadu još 1919. godine bilo riješeno da se skautizam (četništvo) uvede kod sokolskog naraštaja. To se nije ostvarilo u cjelini, ali nama je miło da je u obuku kod sokolskog naraštaja ipak uneseno dosta od skautskog programa, kao što su izleti i logorovanje.

Ne ideolog je sokolstva Petar M. Lazarević. On piše u »Sokolskom glasniku« br. 4. 1923.: »Skautizam i Sokolstvo ponikli su u razna vremena, u raznim dijelovima svijeta i iz sa svim suprotnih pobuda. Sokolstvo je bez malo za čitavo pola stoljeća starije od skautizma. Ono je poniklo u bratskoj nam Českoj naciji, a stvorili su ga veliki narodni učitelji i borci za slobodu svoga naroda, Tyrš i Fügner. Skautizam je ponikao u Africi, on je ideja jednoga vojnika, generala Badena-Paula. Ta ideja je ponikla u ratu, u glavi jednoga generala osvajača, a sa ciljem da ojača osvajačku snagu njegove vojske. Ta razlika u pobudam im još i danas, i uvijek, jakoga traga u radu sokola i radu skauta. Soko je i danas jedan od nacionalnijih ustanova, skautizam to nije. Skautizam je danas, najblaže rečeno, engleska propaganda. Protivu skautskoga sistema vježbe ne bi se moglo biti neraspoložen. Ima tamo stvari, koje bi se djelomice mogle primiti i za vježbu sokola. Čak i protivu uvođenja cjelokupnoga skautskoga sistema ne bi se imalo ništa, ali samo onda, kad bi se skautizam uvodio tamo, gdje već ne postoji ništa savršenije od njega, i pod uslovom da se skautizam nacionalizira. Engleski skautizam, koji iskreno i iz humanih i prijateljskih pobuda pristupa jednome narodu, mora još pred pragom domovine toga naroda ostaviti i svoje engleske šešire i svoje istočnjačko šarenilo i svoje zastave sa drečecim bojama i sve ostale kolonijalne ukrase. Englezi na skautizam van Engleske troše znatne sume novca. Neka je hvala našim velikim prijateljima na onome, što su u posljednjoj deceniji za nas učinili, ali mi sebi, svojoj budućnosti i svojoj djeci dugujemo potpunu iskrenost, te moramo napomenuti, da veliki i snažni vode veliku politiku, a velika politika nema nikakve veze sa sentimentalnošću. To je u ostalom i sasvim pojmljivo. Samo bi i mi trebali već dovoljno da znamo, da veliki narodi ne misle samo na danas i sutra, već da misle na sto godina unaprijed. I još nešto. Veliki su narodi narodi od računa, oni neće založiti ni jedne pare, ako im ta para neće, ma i poslije sto godina, dati kakve koristi. Mi ne možemo tvrditi, da će nas Englezi kroz skautizam poengleziti, niti da će od nas stvoriti englesku koloniju, ali ono što pozitivno možemo reći, to je, da nam je on danas

štetan. Štetan je i razjedinjuje našu nacionalnu snagu» (str. 97—98).

15. srpnja 1923. piše D. Bogunović u zagrebačkim »Novostima«, da je sokolstvo od skauta preuzelo ljetovanje djece u logorima, ne bi li tako skautizam ušao u službu sokolstva; dapače je nadzornik ministarstva socijalne politike Velja Popović proveo i opisao takovo ljetovanje sokolskog pomlatka g. 1921. i 1922. i to opisao pod naslovom »Moje ljetovanje«. Bogunović veli, da sokolstvo hoće na taj način da osujeti skautizam: »Sokolstvo se odmah pozabavilo tim pokretom i došlo do zaključka, da je to ideja strana, ali da ima dobrih strana i da se ne smije naše dijete da vodi preko ideje Slavenstva k Čovječanstvu, već da naše dijete ima da prođe ideju slavenstva, ter tek onda da dođe ideja čovječanstva. Zbog toga je u sokolstvu otpočet jedan dio rada t. zv. ljetovanja t. j. djeca za vrijeme velikih ferija skupljena u velike čete, a pod vodstvom vođa i prednjakâ kreću na dvomjesečni boravak u najljepše predjele otadžbine i tu u prirodi razapnu šatore«.

Osječki »Skaut« piše u srpnju 1923: »Sokolstvu ne smijemo reći, da je preživjela ideja, da nije savremena, da nije moderna. Misao, da se skautizam ubaci u sokolstvo, nije uspjela, a ne će nikad potpuno ni uspjeti. Jer je sokolstvo nacionalno, u širem smislu: slavenska ideja. Skautizam je čisto omladinska ideja sadašnjosti. Sokolstvo je niklo kod Slavena, znak da je to ideja borbenosti i oslobođenja od tuđeg gospodstva i tutorstva. Skautizam je nikao kod Engleza, znak da je to ideja rada i praktičnosti i da se mora raširiti po cijelom svijetu. Skautizam i sokolstvo mogu raditi uporedo, čak imaju i mnogo dodirnih tačaka. Ali sasma skupa oni ne mogu raditi. Sokolstvo može mrziti skautizam, jer je ono bratstvo Slavena, ali skautizam ne smije mrziti sokolstvo, jer je on bratstvo narodâ«.

Iz navedenog se vidi, da je sokolstvo, barem u hrvatskim krajevima, htjelo skautizam upregnuti⁷⁾ u svoja kola, kad se broj skautskih četa počeo umnažati. No skauti se ne dadoše i zato je sokolstvo proglasilo skaute nenarodnom biljkom. Obratno skauti žele mirno živjeti i dalje se razvijati svojim životom. Uzalud su presije bile i odozgo, jer vlada i posebnim preporukama nagonila omladinu u sokole, dakako »jugoslávenske«. Školska je oblast sada promijenila taktiku, te preporuča omladini skaute i zadovoljna je, ako skauti »službeno« priznaju »prijateljski« odnošaj prema sokolstvu; vlada je imenovala u Zagrebu kod vlade i posebnog referenta i nadzornika za skaute. Vlada želi, da i na zapadu države ima upliv na skaute kako to već imade na srpske.

d) Vlada prema skautizmu.

U novije doba vlada u Zagrebu vodi veću skrb oko skautizma. To se vidi iz nekih okružnica i pisama nejezinih novijih datuma.

Pokrajinska uprava za Hrvatsku i Slavoniju. Odijeljenje za prosvjetu i vjeru. Br. 44. 112/1923. Predmet: Osnivanje skautskih (izvid-

nih, družina. K br. 1.579 od 31. 1. 1923. Problem slobodnog vremena dačkog, prema riječima znamenitog pedagoga E. Neumanna, ide u red najvećih pitanja teorijske i praktične pedagogije. Do rješenja toga problema stoji, kakov će učenik izaći iz škole i stupiti u život. Bađava je naime i uzalud cio rad školski, ako tomu radu ne pomaže roditeljski dom, gdje učenik proboravi najveći dio dana, ili ako mu odmažu drugi faktori, koji utječu na odgoj, kao ulica, kino, loše društvo i t. d. Taj teški uzgojni problem, po jednodušnom priznanju prvih i najznamenitijih pedagoga, zgodno je riješio engleski general Baden Robert Powel osnivanjem skautizma, kojemu je svrha, u najužoj suradnji sa školom i roditeljskom kućom, zaokupiti daka u njegovo slobodno vrijeme dobrim i valjanim radom toliko, da mu ne preostane vremena za bavljenje čim god rdavim ni u mislima, a kamo! u djelima, stvarajući u njemu neodoljivu težnju za ličnim usavršenjem. S obzirom na to i na dosad postignuti uspjeh u svim zemljama, gdje je skautizam uveden, i u vezi s ovamošnjim dopisom od 31. 1. 1922. br. 1579., kojim je osnivanjem skautskih družina i u nas preporučeno, preporučuje ova Pokrajinska uprava osnivanje i širenje skautskih družina u svima našim srednjim i sličnim im školama ponovno s dodatkom, da u tom poslu nije potrebno čekati na naročite izaslanike već da to ravnateljstvo zajedno sa učiteljskim zborom nastane, kako bi se skautski (izvidnički) rad u tom zavodu što prije započeo i utvrdio. Zgb., 18. 10. 1923.

Isto odjeljenje i istog dana i god. pod br. 44. 114. piše školama: Od početka 1923. god. izlazi u Osijeku časopis »Skaut«, koji je u prvi mah bio organ osječkih skauta, a zatim je prihvaćen kao organ župe izvidnika i planinki u Hrvatskoj i Slavoniji. Svrha je tom časopisu, da izvidnički (skautski) pokret, koji u zadnje doba uzima sve više maha u našoj državi, što većma proširi. Na osnovi povoljne ocjene poziva se to ravnateljstvo, da naročitim oglasom svrati pažnju učenika (ca) svoga zaveda na taj časopis i da im preporučí, da se na nj pretplati svatko tko može.

Spomenuto odjeljenje ponovno se vraća 24. 11. 1923. pod br. 49.820. i preporuča »Izvidnik« za nabavu: U želji da se izvidništvo (skautizam) u nas što većma proširi i na osnovi povoljne stručne kritike preporučuje Pokrajinska uprava za Hrvatsku i Slavoniju, odjeljenje za prosvjetu i vjere časopis »Izvidnik« za nabavu knjižnicama svih pučkih, viših pučkih, srednjih i sličnih škola u Hrvatskoj i Slavoniji. »Izv.« izlazi u Beogradu.

6. Skautizam i postojeće kat. organizacije.

Mi katolici u SHS nemamo još ni jedne skautske katoličke organizacije. Hoće li do nje doći? To je pitanje budućnosti, a pri tome će odlučiti potrebe mladeži: njoj treba rada i da negdje upotrebi

svoje energije i živahnost. Ako je ona zaposlena nečim, što odgovara njezinim nagmućima i porivima, onda će se zadovoljiti i s postojećim omladinskim organizacijama. Kako će biti kod nas?

Mi katolici u SHS imamo omladinski pokret za šire mase; imamo i posebni srednjoškolski pokret. Ako ova dva pokreta unesu ono, što mladiće mami u skaute, lako će onda skauti biti za katolike suvišna organizacija. Mnogi proriču skautizmu kratak vijek, jer da u svojoj biti i nastupu previše traži od mladeži: jaku volju i samozataju te moralnu visinu; sve to, da će se brzo rasplimuti u duši te mladeži i skautizam da će se iza 15—20 godina poput mode izroditi u kakvu novu esotičnost. Teško je proricati, a redovito je to nezahvalan posao. No i kad bi se to i dogodilo, ipak bi ispod ruševina skautizma ostao rasplamćeni duh oduševljenja za ličnim sudjelovanjem u odgoju sama sebe. Uz to usvojiti dobre stvari ma od koga ne će našoj katoličkoj organizaciji nikada škoditi i može samo da pomladi i ulije nov život u starije organizacije.

Eno i u Austriji nije se razvio na štetu postojećih katoličkih omladinskih organizacija, jer je skautizam ove kod svog nastupa našao jake. Slično je u Njemačkoj s »Jungdeutschland« i drugim kat. omladinskim udruženjima. Upravo kod ovih zadnjih nalazimo kao i kod »Quickborna«, da su mnogo toga preuzeli od skautizma i dalje usavršili na vjerskim idealima.

A. Alfirević D. I.

¹⁾ U navedenom izvještaju »Quickborna« nalazimo ovu zgodnu izjavu: »Jednog lijepog dana rekoše nam: *Mi njeismo više savez protiv pornografije. Mi hoćemo da se među sobom upoznamo.* To može biti ugodno starijem dijelu Quickborna, koji svjesno hoće da bude posred struja vremena. No to nije za nas druge Quickborne; Mi imamo sobom dosta posla. *Najvažniji je svjetovni apostolat za nas apostolat na vlastitoj duši.* (str. 60).

²⁾ U izvještaju trećeg sastanka »Quickborna« (1921) čitamo: »Ein alter Volksspruch sagt: *Die Liebe beginnt daheim.* Wie könnten wir anderswo helfen und heilen wollen, wenn wir darüber unsere nächsten Pflichten zu Hause vernachlässigen würden? Und wieviele Pflichten haben wir da zu erfüllen«. (str. 38).

³⁾ Les chants de la route et du camp.

⁴⁾ U brošuri »Pour devenir scout« čitamo: »Skaut se ponosi svojom vjerom i njoj podvrgava sav svoj život. Ti si katolik. To je superiornost, jakost, čast, dar. Skupa s najvećim genijima, s najplemenitijim srcima koji su prodičili rod ljudski, posjeduješ vjeru, istinitu, onu, koja je proizvela heroje, mučenike, svece. Zahvali Bogu i budj ponosan. Upoznaj dobro vjeru, da je prakticiraš, braniš, širiš. Ljubi je daleko više nego li vojnik svoju zastavu. Ali zastava u džepu nije drugo nego marama: pokaži je dakle, razvij,